

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-720-564(27)/16/17/TN

Warszawa, dnia 4 stycznia 2017 r.

DECYZJA nr DNR-1/2/2017

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa huśtawki ogrodowej model MF315025 numer partii 059/16, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten ze względu na niewystarczającą wytrzymałość przedniej krawędzi siedziska i występowanie nieosłoniętych ostrych krawędzi śrub dostępnych dla konsumenta w trakcie użytkowania, nie jest bezpieczny i nakazuje temu przedsiębiorcy natychmiastowe wycofanie tych produktów z rynku;

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do przekazania dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt 1 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna;

3) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. huśtawki ogrodowej model MF315025 numer partii 059/16, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada

na przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa;

4) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1 906,50 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset sześć złotych pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie Oddział w Poznaniu.

Uzasadnienie

Pismem z 14 lipca 2016 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi huśtawki ogrodowej model MF315025 numer partii 059/16, zwanej dalej „huśtawką”, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie.

Przedmiotem postępowania jest huśtawka ogrodowa przeznaczona do wypoczynku lub zabawy na tarasie, w ogrodzie lub na działce. Na etykietce przyklejonej do huśtawki zamieszczono m.in. następujące informacje: dane identyfikujące produkt „*Huśtawka ogrodowa, model: MF315025, Nr partii: 059/16*”, maksymalne obciążenie „*110 kg*”, „*wyprodukowano dla: Joinco Polska sp. z o.o., ul. Cybernetyki 9, 02-677 Warszawa, Polska*” oraz „*Wyprodukowano w Chinach*”. Produkt jest oferowany w kartonowym opakowaniu, na którym umieszczono m.in. następujące informacje: powtórzono dane ww. przedsiębiorcy i dane identyfikujące produkt, wymiary „*Wysokość: 153,6cm, Szerokość 173,6cm, Głębokość 108,6cm*”, „*Waga netto: 17,3 kg, Waga brutto: 20 kg*”, „*krótki kod: 327*” oraz kod kreskowy „*5609288056973*”. Do huśtawki jest dołączona instrukcja montażu i użytkowania.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie Biedronka w Gdyni przy ul. Chwarznieńskiej 178A, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska spółka akcyjna z siedzibą w Kostrzynie, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali huśtawkę i przekazali do Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu w celu poddania jej badaniom laboratoryjnym. Badania huśtawki zostały przeprowadzone w oparciu o wymagania normy PN-EN 581-1:2008 *Meble do użytkowania na zewnątrz. Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych. Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa* oraz pkt 7.2.1 tabela 1 pkt 1 normy PN-EN 581-2:2016-02 *Meble do użytkowania na zewnątrz. Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych. Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa oraz metody badania siedzisk*. Ponadto badania objęły sprawdzenie wytrzymałości obciążeniowej huśtawki przy założeniu, że na siedzisku siada jedna osoba w centralnej jego części (przy uwzględnieniu parametrów określonych w normie PN-EN 581-2:2016-02).

W toku badań laboratoryjnych stwierdzono, że wystające końce śrub łączących elementy konstrukcyjne huśtawki, z którymi konsument ma kontakt w trakcie użytkowania, posiadają niezabezpieczone ostre krawędzie, co jest niezgodne z pkt 5.1 normy PN-EN 581-1:2008. Ponadto podczas badania statycznego obciążenia siedziska w środku jego szerokości, nastąpiło zniszczenie siedziska poprzez trwałą deformację elementu stanowiącego przednią krawędź siedziska.

Dowód: sprawozdanie z badań nr 1782/2016/S.D. z 24 czerwca 2016 r. – k. 8-12 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579), pismem z 1 sierpnia 2016 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa huśtawki. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania informacji, czy zakupiła huśtawkę wyłącznie na podstawie faktury nr DC VATV90/160000060 z 26 kwietnia 2016 r., a jeśli nie –

przekazanie pozostałych faktur zakupu. Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o wskazanie liczby posiadanych huśtawek oraz informacji na temat ewentualnych wypadków konsumenckich, skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów. Organ nadzoru zwrócił się także o przekazanie ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez huśtawkę.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 1 sierpnia 2016 r. – k. 18-21 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 sierpnia 2016 r. poinformowano Prezesa UOKiK, że strona postępowania zakupiła huśtawkę wyłącznie na podstawie faktury nr DC VATV90/160000060 z 26 kwietnia 2016 r., nie posiada jej na stanie magazynowym, otrzymała trzy reklamacje i żadnych informacji o wypadkach z jej udziałem. Ponadto zakwestionowano wyniki badań przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu i stwierdzono, że huśtawka jest produktem bezpiecznym (do pisma dołączono pozytywne wyniki badań laboratoryjnych). W piśmie zawarto wnioski o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo z 19 sierpnia 2016 r. – k. 25-190 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 września 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że dołączone do pisma z 19 sierpnia 2016 r. pełnomocnictwo do jej reprezentowania zostało podpisane niezgodnie z zasadą reprezentowania określoną w Krajowym Rejestrze Sądowym. W związku z tym, organ nadzoru, na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych pisma z 19 sierpnia 2016 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 września 2016 r. – k. 191-192 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 września 2016 r. strona postępowania przekazała pełnomocnictwo podpisane zgodnie z zasadą jej reprezentowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 8 września 2016 r. – k. 193-195 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 października 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zwolnienie próbki rozjemczej huśtawki i przekazanie jej do Laboratorium Badawczego TÜV Rheinland Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie Oddział w Poznaniu.

Dowód: pisma Prezesa UOKiK z 10 października 2016 r. – k. 196 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Postanowieniem z 10 października 2016 r. Prezes UOKiK powołał biegłego, tj. Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie Oddział w Poznaniu w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych huśtawki i ustalenia, czy produkt spełnia wymagania określone w pkt 5.1 normy PN-EN 581-1:2008 oraz pkt 7.2.1 normy PN-EN 581-2:2016-02 (w zakresie przedniej krawędzi siedziska).

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 10 października 2016 r. – k. 198-200 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 października 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o powołaniu biegłego w celu przeprowadzenia badań próbki rozjemczej huśtawki i rozstrzygnięcia, czy jest ona produktem bezpiecznym.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 10 października 2016 r. – k. 201 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 17 listopada 2016 r. do UOKiK wpłynęło sporządzone przez biegłego sprawozdanie z badań, która potwierdziło, że huśtawka nie spełnia wymagań określonych w pkt 5.1 normy PN-EN 581-1:2008 i 7.2.1 normy PN-EN 581-2:2016-02 (w zakresie przedniej krawędzi siedziska).

Dowód: raport z badań nr 26632888/2016 z 14 listopada 2016 r. – k. 206-213 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 listopada 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikach badań laboratoryjnych huśtawki. Organ nadzoru podtrzymał stanowisko w przedmiocie niespełniania przez huśtawkę wymagań bezpieczeństwa i konieczność podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty wprowadzone na rynek. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 22 listopada 2016 r. – k. 214-215 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 29 listopada 2016 r. strona postępowania zapoznała się z aktami sprawy.

Pismem z 2 grudnia 2016 r. strona postępowania zobowiązała się do ostrzeżenia konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez huśtawkę i zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na przedstawienie tych dowodów do 9 grudnia 2016 r. Jednocześnie strona postępowania poinformowała, że podjęła decyzję o wycofaniu huśtawek z rynku i dokonaniu ich utylizacji oraz że produkty te nie są dostępne dla konsumentów od czerwca 2016 r. Ponadto strona postępowania złożyła wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 grudnia 2016 r. – k. 221-223 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 grudnia 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że uwzględnił jej prośbę o przedłużenie terminu na przedstawienie dowodów. Ponadto, zwrócił się o przekazanie dowodów, które potwierdzą wycofanie huśtawek od jedyne go dystrybutora i ich zniszczenie albo że przedsiębiorca ten rzeczywiście nie posiada huśtawek na stanie magazynowym. Jednocześnie organ nadzoru wskazał, że w przypadku nieotrzymania ww. dowodów, nie będzie miał podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 grudnia 2016 r. – k. 224-225 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 grudnia 2016 r. strona postępowania przekazała dowód zlecenia publikacji ostrzeżenia w dzienniku „Gazeta Polska Codziennie” w dniu 6 grudnia 2016 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 7 grudnia 2016 r. – k. 227-229 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wprowadził huśtawkę na rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na opakowaniu huśtawki, na etykiecie przyklejonej do produktu i w dołączonej do niego instrukcji widnieje informacja „wyprodukowano dla” wraz z danymi strony postępowania („*Joinco Polska sp. z o.o., ul. Cybernetyki 9, 02-677 Warszawa, Polska*”).

Dowód: dokumentacja fotograficzna huśtawki – k. 5-7 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów,

produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Dokonując oceny bezpieczeństwa huśtawki, Prezes UOKiK uwzględnił m.in. wymagania określone w normach PN-EN 581-1:2008 i PN-EN 581-2:2016-02. W toku postępowania strona twierdziła, że obie normy należą do norm określonych w art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Stanowisko to należy uznać za błędne. Należy bowiem zauważyć, że normy określone w tym przepisie są ogłaszane przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w drodze obwieszczenia (art. 6 ust. 4 ww. ustawy) - obecnie jest to obwieszczenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie wykazu norm zharmonizowanych (M.P. poz. 786), w którym została zamieszczona tylko norma PN-EN 581-1:2008. Norma PN-EN 581-2:2016-02 (która opisuje m.in. wymagania w zakresie wytrzymałości siedziska) należy natomiast do norm, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie, tj. dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania stanowiły badania przeprowadzone przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu, które wykazały, że wystające końce śrub łączących elementy konstrukcyjne huśtawki, z którymi konsument ma kontakt w trakcie użytkowania, posiadają niezabezpieczone ostre krawędzie, co jest niezgodne z pkt 5.1 normy PN-EN 581-1:2008. Nieprawidłowość ta stwarza ryzyko zranienia osoby dokonującej montażu lub użytkownika huśtawki. Ponadto podczas badania statycznego obciążenia siedziska w środku jego szerokości, nastąpiło zniszczenie siedziska poprzez trwałą deformację elementu stanowiącego przednią krawędź siedziska (także reklamacje zgłoszone przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska spółka akcyjna z siedzibą w Kostrzynie dotyczyły wygięcia się rurek siedziska w czasie użytkowania). Nieprawidłowość ta stwarza ryzyko upadku użytkownika siedzącego na środku siedziska oraz spowodowania obrażeń ciała. W toku postępowania strona zakwestionowała ocenę bezpieczeństwa podnosząc, że huśtawka spełnia wymagania norm PN-EN 581-1:2008 i PN-EN 581-2:2016-02 i jest produktem bezpiecznym. W związku z powyższym, organ nadzoru postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego. Badania przeprowadzone przez biegłego potwierdziły, że huśtawka nie spełnia wymagań z uwagi na występowanie przestających nieosłoniętych ostrych krawędzi śrub, dostępnych dla konsumenta w trakcie użytkowania produktu. Ponadto, w trakcie badania na zgodność z pkt 7.2.1 (badanie 2 – próba obciążenia statycznego przedniej krawędzi siedziska) normy PN-EN 581-2:2016-02

doszło do uszkodzenia przedniej krawędzi siedziska huśtawki. Strona postępowania, po zapoznaniu się z wynikami badań przeprowadzonych przez biegłego, ograniczyła się do ogólnikowego stwierdzenia, że *„ma szereg wątpliwości dotyczących przeprowadzonego badania”*, nie przedstawiła jednak żadnych dowodów, które by je podważały. W opinii Prezesa UOKiK, badania przeprowadzone przez dwa ww. akredytowane laboratoria badawcze jednoznacznie wskazują, że huśtawka nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Podkreślić również należy, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów przewiduje szczególną procedurę dokonywania oceny bezpieczeństwa produktu. Art. 18 ust. 1a tej ustawy stanowi bowiem, że powyższej oceny dokonuje się w oparciu o trzy próbki produktu, pobrane przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego, dopuścił jako dowody raporty z badań laboratoryjnych huśtawki przedłożone przez stronę postępowania. Tym samym nie pominął również pozytywnych badań produktu, traktując je jako pogłębione stanowisko strony w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na kwestionowanie przez stronę postępowania badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu, organ nadzoru, zgodnie z art. 18 ust. 1b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, poddał badaniom laboratoryjnym próbkę rozjemczą produktu. Ze względu zaś na wymagane wiadomości specjalne, do ich przeprowadzenia wyznaczył biegłego. Wobec tego niezależna opinia biegłego pozwoliła Prezesowi UOKiK na ostateczne rozstrzygnięcie spornej kwestii bezpieczeństwa huśtawki. Słuszność przyjęcia takiego stanowiska potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z 11 grudnia 2007 r., sygn.. II OSK 1682/06, stwierdził, że złożona do akt sprawy opinia *„stanowi tzw. „prywatną ekspertyzę” wydaną na zlecenie strony, która nie może być uznana za dowód z art. 84 k.p.a. Organ powinien był uznać ją za uzupełnienie wyjaśnień strony poparte stanowiskiem uwzględniającym wiadomości specjalne. Oparcie ustaleń na takiej „opinii” stanowi uchybienie procesowe. Może ona natomiast uzasadnić dopuszczenie dowodu zgodnie z przepisami k.p.a., gdy wystarczająco uprawdopodobni zasadność stanowiska strony, która je złożyła”*.

Strona postępowania, po zapoznaniu się z opinią biegłego, przedstawiła dowód zlecenia publikacji ostrzeżenia w dzienniku „Gazeta Polska Codziennie” w dniu 6 grudnia 2016 r. Prezes UOKiK wskazał jednak, że to działanie jest niewystarczające i poinformował stronę postępowania o konieczności podjęcia również innych działań (wycofania huśtawek z rynku), które eliminowałyby zagrożenia stwarzane przez te produkty. Strona postępowania poinformowała, że podjęła decyzję o wycofaniu huśtawek z rynku i dokonaniu ich utylizacji

oraz że produkty te nie są dostępne dla konsumentów od czerwca 2016 r. Prezes UOKiK (w piśmie z 5 grudnia 2016 r.) przedłużył jej zatem termin na przedstawienie dowodów, jednak strona postępowania nie przekazała ich zarówno w tym terminie, jak również przez kolejne cztery tygodnie, tj. do momentu wydania niniejszej decyzji. Nie informowała również organu nadzoru, czy (i jakie) napotkała przeszkody, aby je zgromadzić. Podkreślić należy, że Prezes UOKiK informował stronę postępowania, iż nieprzekazanie dowodów w tym zakresie może skutkować wydaniem decyzji nakładającej na nią obowiązek natychmiastowego wycofania huśtawek z rynku, zatem przedsiębiorca ten był świadomy ewentualnych konsekwencji. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne zastosowanie środków przewidzianych w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Mając na względzie zagrożenia stwarzane przez huśtawkę, Prezes UOKiK uznał za niezbędne nakazanie stronie postępowania natychmiastowego wycofania tego produktu z rynku. W związku z tym, w przypadku huśtawek sprzedanych jednemu dystrybutorowi, niezbędne jest podjęcie działań mających na celu odebranie tych produktów od tego kontrahenta i przekazanie Prezesowi UOKiK dowodów tych działań w postaci faktur korygujących. Jeśli dystrybutor nie posiada huśtawek, strona postępowania powinna przedstawić jego oświadczenie potwierdzające tę okoliczność. W stosunku do huśtawek, które zostaną wycofane od dystrybutora, powinny zostać podjęte działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Działania te powinny polegać np. na dokonaniu zwrotu huśtawek do dostawcy (dowodem może być faktura korygująca) lub ich zniszczeniu (dowodem może być np. protokół likwidacji wraz z dokumentacją fotograficzną, protokół przekazania huśtawek do utylizacji firmie zewnętrznej albo faktura potwierdzająca wykonanie takiej usługi). Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez huśtawkę.

W związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż huśtawka nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Biorąc pod uwagę całokształt sprawy, Prezes UOKiK uznał za zasadne nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej. Należy podkreślić, że możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy z organem nadzoru ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania.

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – osoba taka powinna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek dużą ilość produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa (7532 sztuki), co niewątpliwie wpływa na poszerzenie kręgu potencjalnych użytkowników, którzy poprzez zakup huśtawek byli narażeni na stwarzane przez nie zagrożenie. Na niekorzyść strony postępowania przemawia okoliczność, że naruszone przez nią wymaganie dotyczące krawędzi i narożników funkcjonuje długi okres czasu (występuje w normie PN-EN 581-1:2008, opublikowanej w lutym 2008 r.). Prezes UOKiK uwzględnił również fakt, że reklamacje zgłoszone dystrybutorowi strony postępowania dotyczyły m.in. wygięcia się rurek siedziska w czasie użytkowania.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, iż było to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży produktów stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zostały przez przedsiębiorcę odzyskane (tj. nieodebrane od dystrybutorów i konsumentów) oraz średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. Na podstawie zgromadzonych dowodów Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wprowadziła na rynek 7532 huštawki i nie wycofała żadnego egzemplarza. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na fakturze nr FT JOIPLV1/160000059 z 26 kwietnia 2016 r., z której wynika, że strona postępowania sprzedała wszystkie huštawki w tej samej cenie (175,60 zł). Obliczona w ten sposób korzyść majątkowa wynosi 1 322 619,20 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązek uiszczenia kwoty 1 906,50 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset sześć złotych pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie Oddział w Poznaniu. Wysokość tej należności pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez laboratorium (faktura VAT nr 39132341 z 16 listopada 2016 r.).

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, przedsiębiorca Joinco Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązany jest uiścić ww. kwoty na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia

niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu niezwłocznie po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z art. 30 ust. 4 pkt 1 i ust. 4b pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK usuwa wpis w rejestrze w przypadku gdy osoba zainteresowana udowodni, że wycofano produkt z rynku, jednak nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od przekazania przez nią dowodów w tym zakresie.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak